

Проповед на Неделя 13-та след Неделя подир Въздвижение

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелие припомня знаменателния разговор между богатия юдейски началник и нашия Спасител Господ Иисус Христос. Този началник у евангелист Марк е наречен "момък". Ще рече - макар и млад, той се е издигнал високо в юдейското общество. Този началник пита Господ какво да стори, за да наследи вечен живот. Този въпрос е най-важният в живота на човека. Всеки, чийто очи са отворени за знанието, че животът не свършва със земното битие - всеки копнее да разбере какво да стори, за да наследи блажената вечност.

Спасителят припомня на юдейския началник Божиите заповеди. Припомня именно тези заповеди, които се отнасят към морала в нашето общество: не прелюбодействай, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствай, почитай баща си и майка си.

В отговор младият началник заявява, че всичко това е опазил от младини. Възпитан в духа на Моисеевия закон, спазил всички важни повеления на библейския морал, началникът има скрита, невидима страст, която подкопава душения му строй. А това е сребролюбието.

Всевиждащият Господ знае за тази страшна душевна язва. Затова иска богатият началник да раздаде всичко на сиромасите, за да получи съкровище на небето и да тръгне след Христа.

И онзи, който е опазил закона от младини, онзи, който не е оскърбил Господа с престъпване на заповед, не може да се раздели с богатството си. Не може да тръгне с Христос, така както тръгват апостолите и оставят всичко. Неговата привързаност към земните блага е по-силна от копнежа по вечния живот.

Така и ние, макар да сме опазили някоя от Божиите заповеди, сигурно имаме скрита и разяждаща страст, която ни пречи да вървим по тесния път на спасението.

Тя може да е привързаност към богатство или към нещо друго от земните пристрастия. Може да е някакъв скрит недъг - немилосърдие, завист, осъждане, за което ние дори да не знаем, че е превзело душата ни.

Така и богатият началник, до момента, в който Господ иска преодоляване на сребролюбието, не е знаел за тази страст, която пречи на духовния му живот.

Единствената ни утеха е, че невъзможното за човеците е възможно за Бога - по благогоуещото обещание на Спасителя.

За нас не е възможно да разкъсаме сами земните си привързаности и пристрастия. Но за Бога всичко е възможно. Стига да потърсим Божиата благодатна помощ. Стига да не разчитаме на слабите си душевни сили и високомерно да мислим, че сами можем да се справим с духовните си язви. И най-вече да се покайваме и смиряваме, та смириенето да покрие многобройните ни немощи.

Божието благословение да е с всички вас, по молитвите на Петнадесетте Тивериополски (струмишки) мъченици, така свързани с родната църковна история.

Амин!

2021 г.